№ 50. Sroda 2. Marca 1864. Rok wydania 54.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

# GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye sa wolne od opłaty pocztowej.

## Część urzędowa.

### Obwieszczenie.

W skutek mego obwieszczenia z dnia 27go b. m., którem w Galicyi z Krakowem stan oblężenia zaprowadzonym został, rozporządzam w celu zachowania publicznego bezpieczeństwa, porządku i spokoju, co następuje:

1. Wszelkie składki pieniężne, lub zbieranie rzeczy wartościowych, lub też innych przedmiotów, w jakimkolwiekbądź celu bez wiedzy i pozwolenia władzy, jeżeliby przez takie zbieranie nie popełniono wykroczenia prawu karnemu podpadającego, ma być karanem przez sądy wojenne, prócz konfiskaty zebranych pieniędzy lub innych przedmiotów na korzyść funduszu ubogich, na każdym w takich składkach udział biorącym grzywną od 15 do 300 zlr., lub według okoliczności zaostrzonym aresztem od 3 dni do 3 miesięcy.

2. Takiej samej karze ulegnie każdy, kto broń, amunicyą lub inne rzeczy dla potrzeby wojennej, lub do rynsztunku przeznaczone, bez pozwolenia władzy wojskowej dalej transportuje, przesyła, lub w tym zatrudnieniu udział biorącym w jakikolwiekbądź sposób pomaga, w razie gdyby się nie stał winnym wykroczenia prawu karnemu podpadającego.

3. Tudzież karanym bedzie każdy, ktoby obcemu nieposiadającemu legitymacye dawał potajemnie przytułek, lub tegoż przewoził, grzywną od 15 do 300 zlr., lub aresztem od 3 dni do 3 miesięcy.

Jeżeliby więcej obcych znalazło przytułek i przewożonymi byli pod takiemi okolicznościami, po których takowych jako udających się do powstania poznać można, natenczas winny karanym być ma grzywną do 500 zlr., lub według okoliczności zaostrzonym aresztem do 6 miesięcy.

4. Takiej samej karze ulegnie każdy, kto przydybanym zostanie w posiadaniu cudzych lub fałszywych kart legitymacyjnych lub dokumentów do podróży.

5. Każdy podróżujący winien jest zaopatrzyć się w przepisany dokument do wykazania się lub do podróży. Jeżeliby kto bez tych dokumentów przydybanym został, karanym być ma przed odesłaniem do miejsca przynależności, przez polityczną władzę bezpieczeństwa pierwszej instancyi, w której okręgu przytrzymanym został, grzywną od 5 do 50 zlr., lub aresztem od 24 godzin do 8 dni.

6. Posiedzenia i ogólne zgromadzenia istniejących stowarzyszeń, jako też zgromadzenia w celu utworzenia stowarzyszeń, mogą się odbywać tylko za pozwoleniem c. k. władzy wojskowej.

Biorący udział w takich bez pozwolenia przedsiębranych posiedzeniach lub zebraniach, karani być mają przez c. k. sąd wojskowy karą pieniężną od 5 do 100 zlr., lub aresztem od 24 godzin do 3 tygodni; ci zaś, którzy w bezprawnem zwołaniu takich posiedzeń uczestniczyli, podpadną karze od 10 do 200 zlr., lub karze aresztu od 48 godzin do 2 miesięcy.

Powyższe postanowienia nabywają moc obowiązującą z dniem, w którym ogłoszone zostaną.

Lwów, dnia 29. lutego 1864.

*Hrabia Mensdorff-Pouilly.*
Feldmarszałek-porucznik.

Podług doniesienia c. k. wicekonzulatu w Besarabii panuje tam z powodu trwającej bez przerwy, nadzwyczaj suchej, bezśnieżnej i mroźnej zimy wielki brak wody, a ztąd powstały wszelkiego rodzaju zaraźliwe choroby pomiędzy bydłem rogatem, osobliwie w obwodach Bełzeckim i Sorockim, gdzie panuje także brak paszy dla bydła. Zaraza bydła rogatego rozszerzyła się wszędzie tak mocno, że nie można wykazać ani liczby miejsc dotkniętych zarazą, ani też ilości chorego i odchodzącego bydła. A choroba ta szerzy się nader szybko i bardzo zgubnie. Co się niniejszem podaje do wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 22. lutego 1864.

*(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)*

Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 23. lutego r. b. nadać najłaskawiej c. k. radzcy rządowemu i dyrektorowi policyi w Krakowie, *Karolowi Englisch*, w uznaniu jego znakomitych zasług order żelaznej korony trzeciej klasy z opuszczeniem tax.

Z pułku piechoty barona Martini Nr. 30. otrzymali dekoracye za waleczność, a mianowicie *złoty medal*: kadet-feldwebel *Antoni Friedl*, feldwebel *Felix Wollen* i kadet-wicekapral *Adolf Gordon*; *srebrny medal I. klasy*: feldwebel *Teodor Wygrzywalski*, führer *Teofil Scistowski*, feldweble *Samuel Einschlag* i *Mojżesz Mayer*, tambor *Dyonizy Chomin*, kadet-feldwebel *Maciej Marceglia*, führery *Jan Lipczyński* i *Adolf Glaser*; *srebrny medal II. klasy*: szeregowcy *Jan Boruch* i *Jan Skowronowicz*, kadet-wicekapral *Karol Zieliński*, führer *Izak Bloch*, szeregowiec *Mykita Susska*, feldwebel *Józef Knopp*, gefrejter *Eliasz Taras*, szeregowiec *Piotr Dziki*, kapral *Władysław Zasłajowski*, führer *Wacław Zikes*, kadet *Adolf Krascowicz*, szeregowiec *Junkel Schäfer*, kadet-feldwebel *Edward Lang*, führer *Franciszek Kaiser*, kapral *Udalryk Goralik*, trebacz *Kazimierz Mazur*, szeregowiec *Jan Meissner*, feldweble *Ferdynand Turczyński*, *Sylwester Alexiewicz* i *Wilhelm Tauber*, führer *Antoni Stokłos*, gefrejter *Wiktor Lerch*, szeregowiec *Franciszek Herzog*, tambor *Szczepan Budyk*, kadet-feldweble *Gwido Trumauer* i *Henryk Völpel*, führer *Jan Rzyha*, wicegefreiter *Tymko Romańczak*, szeregowiec *Ax Naftala*, führery *Mikołaj Zappe* i *Wacław Haimann*, szeregowiec *Dymitro Tyczka*, felwebel *Stanisław Górski*, kapral *Franciszek Niemeczek*, szeregowiec *Maxymilian Słupiec*, kapral *Józef Knoblański*, kadet-kapral *Alfred Van Roy*, trebacz *Józef Czajkowski*, szeregowcy *Platon Batog* i *Franciszek Doliński* i kapral *Jakób Gadomski*.

## Część nieurzędowa.

*Lwów, 2. marca.*

Z Krakowa piszą do *Jen. Kor.* pod dniem 27. z. m., że przy rewizyi przedsiębranej we dworze w Mielcu przytrzymano pięć skompromitowanych osób, a oprócz tego znaleziono pewna ilość broni, amunicye i instrukcye rządu rewolucyjnego dla stowarzyszenia dam w Tarnowie. Ten sam korespondent donosi, że w zamordowanym w okolicy Biskupice poznała komisya sądowa powstańca Seweryna Krzemińskiego, który po potyczce pod Maniowem przeszedł na c. k. terytoryum, a w sierpniu r. z. wydalony został z kraju. Liczne poszlaki mówia za tem, że Krzemiński padł ofiarą zemsty pewnej osoby, z którą przez kilka dni znajdował się w spólnym areszcie. — Dnia 25. z. m. aresztowany został niejaki Józef Z.., z którego papierów się pokazało, że szef wojenny krakowskiego i sandomierskiego województwa mianował go z warunkiem potwierdzenia przez rząd narodowy porucznikiem 1. tarnowskiego oddziału. — Z więzienia c. k. sądu krajowego w Krakowie miał dnia 25. z. m. umknąć członek rządu narodowego Ignacy Leszczyński, a ostatnich dni aresztowano, jak słychać, do 25 powstańców. W końcu dodaje korespondent, że od kilku dni panuje we wszystkich warstwach w Krakowie obawa bliskiego, powszechnego wybuchu.

Inny korespondent z Krakowa pisze do tego samego dziennika, że na dniu 22. z. m. miał rosyjski jenerał Książę Szachowskoj powołać wszystkich, w powiecie swoim mieszkających obywateli wiejskich i podać im do przyjęcia następujące propozycye: 1) ażeby w razie nowego wybuchu powstania nie brali w niczem żadnego udziału; 2) ażeby na przyszłość nie składali żadnych podatków na cele powstania, i 3) ażeby podpisali adres lojalności do Jego Mości Cesarza rosyjskiego. Usiłowania jednak rosyjskiego jenerała nie miały odnieść pomyślnego skutku, i szlachta odmówiła żądanych przyrzeczeń z tego powodu, ponieważ i tak przeniesie się powstanie wkrótce do Galicyi, a w Królestwie Polskiem ustanie zupełnie.

Z widowni walki w Szleswiku donoszą *Hamb. Nachr.* z 29. lutego, że duński okręt parowy przewiózł wojsko duńskie z wyspy Zeelandyi na wyspę Fehmarn. W Fehmarnsund stoi duńska łódź kanonierska, przeczo skrzydła wojsk Danii zajmują podobna pozycyę przeciw Holsztynowi, jaką zajmywały na wyspie Alsen przeciw Szleswikowi.

Depesza z Kopenhagi z 27go z. m. donosi według raportu z dnia 26go nadesłanego do ministerstwa wojny, że pod Goldyngą i na wyspie Alsen nie zaszło nic nowego. Goldynga tytułem kontrybucyi musi płacić 1000 talarów bankowych dziennie. Załoga postępuje przyjażnie z mieszkańcami. — Król odbierając adres przyrzekł wytrwałość, i oświadczył, że nie dopuści nigdy, ażeby zniesiona być miała unia polityczna Danii z Szleswikiem.

O ostatecznym losie angielskiego projektu konferencyi niesłychać dotąd nic pewnego. Telegram, który oznajmiał przyjęcie projektu ze strony Danii, nie potwierdził się, a ostatnie rozprawy rady państwa w Kopenhadze wskazują dostatecznie, że rząd nie łatwo może się spodziewać moralnego poparcia ze strony kraju, jeżliby się skłaniał do spokojnego załatwienia sprawy. Zresztą jeszcze 23. z. m. odpierało ministerstwo duńskie wszelkie zarzuty, jakoby nie oświadczyło się stanowczo za działaniem wojennem. Anglia tedy będzie musiała pokonywać niemałe trudności, nim się jej powiedzie zmienić opinię przynajmniej w kołach rządowych. Co do przyjęcia projektu kongresu ze strony Francyi godna jest uwagi, że także telegram paryski z 25. lutego doniósł o nim dziennikom niemieckim. A w obec

wątpliwości *Constitutionnela* donoszą także gazecie kolońskiej z Paryża za rzecz pewna. że Cesarz Napoleon przyjął propozycyę względem konferencyi.

Do *Jen. kor. austr.* piszą z Paryża pod dniem 28. lutego, iż w obec przygotowań Sardynii do wojny, w kółkach politycznych poczynają rozważać możliwy przebieg nowej wojny włoskiej. Pewni jednak są, iż tym razem rząd Wiktora Emanuela, gdyby się do zaczepki posunął, Francyi po swej stronie mieć nie będzie. Proces o zamach na życie cesarza ohydził we Francyi stronnictwo ruchu. Dwóch ze spiskowych nie Mazziniemu lecz „*męczennikowi*" z pod Aspromonte zawdzięczają, moralnie przynajmniej, myśl do swego zamiaru. Jakoż przy rozprawach sądowych tak prezes sądu, jako i jeneralny prokurator rozwodzili się nad niewdzięcznością Włochów. Jakkolwiek będąc słaby rząd turyński popchnięty być może do wojny bądź przez kłopoty finansowe, bądź przez stronnictwo ruchu, które dobrze wie, iż w Paryżu zupełnie jest stracony. Wszystko wskazuje, iż tym razem awantura mogłaby się począć od strony Tyrolu włoskiego lub od wybrzeża dalmatyńskiego. W pierwszym razie nie byłoby żadnego niebezpieczeństwa, w drugim jednak razie rzecz zasługiwałaby na większą uwagę, z powodu, iż mogłyby wywołać trudności w sprawie wschodniej. Agitacya w prowincyach chrześciańskich Porty otomańskiej, anarchia w Grecyi, są to momenta, których z uwagi spuścić nie można, a które uwzględnione być muszą przez wszystkich tych, co pokój europejski uważają jako prawdziwe dobro i prawdziwy interes.

W mieście Erlangen w Bawaryi odbyło się zgromadzenie ludowe z 8000 głosów, na którem uchwalono następujące oświadczenia: 1. Szleswik-Holsztyn jako samoistny kraj niemiecki pod rządem prawowitego księcia swego Fryderyka VIII., oto załatwienie sporu duńsko-niemieckiego, odpowiadające prawom ludu holsztyńsko-szleswickiego, oraz honorowi i interesom Niemiec; każde inne załatwienie jest nie słuszne i nie godne. 2. Mocno żałujemy, iż dotychczasowe kroki rządu bawarskiego okazały się nie dostateczne dla przeprowadzenia polityki edyktem królewskim z dn. 17. grudnia 1863 roku z przyzwoleniem całej reprezentacyi kraju bawarskiego zapowiedzianej, żałujemy, iż nie trzymano się energicznie drogi prowadzącej do zgody i godności państw niemieckich i oczekujemy, iż zwołaniem sejmu bawarskiego i wystąpieniem siły zbrojnej bawarskiej stanie się zadosyć wymaganiom obecnej sytuacyi. 3. I teraz jeszcze, przekonani o tem jesteśmy, potrzeba tylko stałego działania ludu niemieckiego i jego rządów, tych rządów, które się okazały wiernymi sprawie narodowej, głównie zaś ufności tychże w gotowość do ofiar ludu niemieckiego i jego szczepów, ażeby sprawę holsztyńsko-szleswicką doprowadzić do załatwienia słusznego i narodowego.

W Bukareszcie na posiedzeniu izby w d. 28 z. m. obradowano nad projektami budowy kolei żelaznych w Mołdawii. Projekt Mavrojeniego odrzucono 47 głosami przeciw 39. Ubiegający się o koncesyę Sutzo i Mavrojeni, dotychczas współzawodnicy, połączyli swoje projekta, które teraz będą rozstrząśnięte w komisyi, i na przyszłem posiedzeniu przyjdą pod dyskusyę.

## Monarchia Austryacka

**Czerniowce**, 26. lutego. *(Obchód rocznicy konstytucyi. — Fundacya stypendyalna.)* Na cześć rocznicy nadania konstytucyi arstryackiej odprawiono dziś we wszystkich kościołach w Czerniowcach solenne nabożeństwo. Udział ludności był bardzo liczny. We wszystkich też kościołach odśpiewano przy tej sposobności hymn ludu. Zaś izraelici czerniowieccy postanowili na cześć tego dnia, na wniosek Dr. Reitmana, założyć trzy małe stypendya dla uczących się dzieci izraelickich z Bukowiny, i przyjęli z radością propozycyę wnioskodawcy, ażeby tę fundacyę oddać pod protekcyę najdostojniejszego Następcę tronu Arcyksięcia Rudolfa.

**Wiedeń**, 29go lutego. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* *Najjaśn. Pan* przyjmował wczoraj znowu król. pruskiego flügel-adjutanta jenerała *Manteuffla* na osobnej audyencyi.

Węgierski kanclerz nadworny hr. *Forgach* wyzdrowiał już znowu tak dalece, że mógł wczoraj znajdować się na konferencyi. Jutro wyprawia król. angielski ambasador lord *Bloomfield* ucztę dyplomatyczną. — Hr. *Blondow*, ces. rosyjski poseł, przybył tu wczoraj zrana i wysiadł w hotelu pod godłem Cesarza rzymskiego.

Jak donoszą dziennikowi *Indep.* z Konstantynopola Jego Mość Cesarz sam polecił sekretarzowi internuncyatury austryackiej w drodze telegraficznej, ażeby baronowi *Prokesch-Osten* oznajmił z jak największą ostrożnością smutną wieść o zgonie jego syna, poległego pod Oversee. Prócz tego wyrazili baronowi swoją kondolencyę Sułtan, ministrowie i dygnitarze, jako też całe ciało dyplomatyczne w Stambule.

Ich Mości Cesarz i Cesarzowa ofiarowali z powodu odbytej wczoraj w nadwornym teatrze opery akademii na wsparcie cierpiących niedostatek mieszkańców Węgier kwotę 400 złr., a na restauracyę i powiększenie kościoła parafialnego S. Maria del Soccorso w Tryeście 800 złr. w. a.

Z Pragi donoszą, że dnia 28go b. m. odszedł ztamtąd pociąg z 50 rannymi do Berna, który ma dzisiaj po południu stanąć w Wiedniu.

*(Okólnik do posłów.)* C. k. rząd austryacki wydał pod dn. 22. lutego następujący w *Z. f. N.* zamieszczony okólnik do posłów, który został także zakomunikowany sejmowi związkowemu.

„Ponieważ Dania korzystając z teraźniejszych stosunków wykonywa prawo zaboru na austryackich, pruskich i innych niemieckich okrętach handlowych, Jego c. k. Apost. Mość uznał za stosowne zarządzić uzbrojenie eskadry cesarskiej marynarki wojennej, której część będzie krążyć także z tamtej strony Gibraltaru aż do kanału la Manche, i której zadaniem będzie bronić na morzu nie tylko austryackie, ale także pruskie i inne niemieckie okręta handlowe przeciw wojennym statkom duńskim." JW.... otrzymujesz zatem polecenie. o tym przez Jego Ces. Mość zarządzonym środku, zawiadomić niezwłocznie rząd pp., przy którym jesteś uwierzytelnionym.

## Anglia.

**Londyn**, 28. lutego. *(Posiedzenie parlamentu.)* Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej lord Palmerston oświadczył na interpelacyę p. Fitzgeralda, iż traktat z roku 1852 jedyną jest podstawą dla konferencyi. która się zebrać ma. konferencya zaś ma na celu zagodzenie sporu bez naruszenia całości monarchii duńskiej. Minister dodał, iż Dania pragnie odwlec przystąpienie swoje do konferencyi, dla przyczyn lokalnych. Odpowiedź zaś sejmu związkowego niemieckiego dotąd nie jest wiadoma.

*(Królowa Wiktorya.)* *Koburger Ztg.* z 25. lutego zawiera następujący półurzędowy aurtykuł, który oświadcza, że pogłoski o abdykacyi Królowej Wiktoryi są całkiem bezzasadne i rozszerzane bywają tylko w interesie Danii:

„Pewne dzienniki angielski, zostające na żołdzie duńskim, mają interes w tem, by podawać w podejrzenie jasne i bezparcyalne stanowisko, jakie zajmuje Królowa angielska w sprawie szleswik-holsztyńskiej. Z tego powodu rozszerzano już rozmaite pogłoski o niesnaskach w łonie familii królewskiej i t. p., które jednak zupełnie są bezzasadne. W nowem tego rodzaju doniesieniu zapowiedziana jest abdykacya Królowej jako bliski wypadek. Królowa, powiedziano w tym artykule nie troszczy się ani o dzieci swoje ani o sprawy państwa, lecz zajmuje się tylko swoją żałobą; między nią a następcą tronu i jego małżonką panuje jawne rozdwojenie; wkrótce ma nastąpić konzultacya lekarska względem stanu zdrowia Królowej, i na podstawie tego sprawozdania lekarskiego będzie parlament naradzać się nad tem, czy ma być ustanowiona rejencya pod sterem Księcia Walii."

„W obec tych doniesień oświadczamy z najzupełniejszą pewnością, że Jej Mość Królowa angielska używa jak najlepszego zdrowia. O abydykacyi nie ma mowy wcale; Królowa bierze najżywszy udział nie tylko w sprawach państwa, ale także w sprawach familijnych, które zawsze leżą jej na sercu, a na dowód jej umysłowej czynności może posłużyć to, że pisze własnorecznie swoje pamiętniki. Co się tyczy stosunków z Prusami, jest Królowa przy głębokiem swem uczuciu prawności naturalnie stanowczą przeciwniczką polityki p. Bismarka, ale przeto nieistnieje najmniejsze rozdwojenie między nią a następcą tronu, któremu dotąd zupełnie jest obcą ta polityka. Jeźliby w familii królewskiej panowały obawy z powodu zdrowia dostojnej monarchini, to mogłyby one wypływać ztąd tylko, że Królowa zanadto zajmuje się sprawami. Z tego też powodu pozostawia ona odbywanie nużących festynów dworskich Księciu Walii. Powtarzamy, że powyższe widocznie umyślnie rozszerzane fałsze pochodzą z nieczystego źródła, którego szukać trzeba tylko w wskazanej dążności niesumiennych organów stronniczych."

## Francya.

*(Proces spiskowych na życie cesarza godzących.)* Z procesu czterech Włochów skazanych za zamach na życie cesarza okazuje się, iż policya paryska pierwsze doniesienie o ich podróży do Paryża odebrała od komisarza nadgranicznego w Saint-Louis. Tenże komisarz przypomniał sobie, iż jeden z nich, Trabuco, notowany był jako niebezpieczny konspirator, telegrafem więc doniósł o podróży jego w towarzystwie trzech innych współspiskowych. Za przybyciem do Paryza śledzeni oni byli w każdym kroku przez ajentów policyjnych, którzy ich z bliska niewidziani obserwowali. Uważano iż Greco rozpatrywał się w okolicach gmachu opery, głównie zaś w galeryi do osobistego i wyłącznego użytku rodziny cesarskiej przeznaczonej. Również rozpatrywał się w okolicach pałacu Tuilleryj, a mianowicie przyglądał się ogrodowi dla cesarza odgraniczonemu. Spóźnili się spiskowi z wykonaniem zamachu dla tego, iż im pieniędzy zabrakło do ułatwienia sobie ucieczki. Jak skoro więc policya zawiadomiona została, iż na poczcie przybył do nich list z Londynu z wekslem na 500 franków, przystąpiono zaraz do uwięzienia ich i znaleziono w ich mieszkaniu cały zapas bomb Orsiniego i sztyletów. Greco pierwszy zrobił szczere wyznanie winy, które współspiskowi potwierdzili. Był on już w Paryżu w maju przeszłego roku dla rozpatrywania się w stolicy, on też sam jeden znosił się z Mazzinim, który mu róznemi czasy 3300 franków doręczyły i zarazem dał instrukcyę jak sobie postąpić ma. Współwina więc Mazziniego nie może ulegać najmniejszej wątpliwości, pomimo iż Mazzini wypiera się bliższych stosunków z Grecco, o listach do dzienników angielskich pisanych.

## Niemcy.

**Frankfurt n. M.**, dnia 28. lutego. *(Posiedzenie sejmu związkowego.)* Na posiedzeniu dzisiejszem sejmu związkowego

Austrya oświadczyła, iż wysela część eskadry swej przez cieśninę gibraltarską na obronę okrętów niemieckich.

Następnie Saksonia i Wirtemberg wniesły, ażeby stany holsztyńskie zwołane zostały, żądając głosowania w dniach 8. Ośm głosów było za tem żądaniem, drugie zaś ośm przeciwko niemu, i postanowiono w końcu, iż głosowanie za 14 dni nastąpi.

Miasta hanzeatyckie wniesły oznaczenie terminu względem zabrania okrętów niemieckich przez Duńczyków, pod zastrzeżeniem wzajemności. Saksonia oświadczyła przytem życzenie, ażeby połączone wydziały zgromadzenia związkowego zaproponowały właściwe środki według artykułu 11. działu 1. aktu związkowego.

W dalszym ciągu posiedzenia nastąpiło głosowanie nad pierwszą częścią relacyi wydziału w sprawie sukcesyi, względem protokołu londyńskiego. Większość była za wnioskami 3 i 4 większości wydziału, gdyż Hannower i Hessya elektoralna nie wotowały za wnioskami 1 i 2. Wnioski zatem 3 i 4 przyjęte zostały.

Do wydziału w przedmiocie zażaleń Oldenburga o naruszenie granicy delegowano Bawaryę, Saksonię i Baden.

Austrya i Prusy zakomonikowały rządom bezpośrednio wniosek odnoszący się do stosunków w Holsztynie. Większość postanowiła zażądać instrukcyi w przeciągu dni ośmiu, mniejszość była za odesłaniem wniosku do połączonych wydziałów. Wniosek zaś ten Austryi i Prus opiewa jak następuje: Uchwałą z dnia 1. października 1863 roku Wysokie zgromadzenie postanowiło, ażeby wysokie rządy saski i hanowerski dodały komisarzom cywilnym do Holsztynu delegowanym siłę wojskową z 6000 ludzi, wysokie zaś rządy austryacki i pruski miały w pogotowiu znaczniejsze siły, na przypadek gdyby wojska egzekucyjne silnego doznały oporu.

Wskutek tej uchwały cztery rządy egzekucyję poleconą sobie mające zawarły między sobą właściwe umowy militarne, które wysokie zgromadzenie uchwałą z dnia 7. grudnia 1863 r. przyjęło.

Egzekucya w Holsztynie nie znalazła oporu tak, iż wojska pierwszę rezerwę stanowiące, z Holsztynu wyciągnione być mogły, dla złączenia się z wojskami austryackiemi i pruskiemi przeciwko Szleswikowi przeznaczonemi.

Poźniejsze wypadki a mianowicie zabór statków niemieckich przez Duńczyków, doprowadziły do formalnej wojny; dziś już tak wojska egzekucyjne w Holsztynie jak i wojska sprzymierzonych w Szleswiku zarówno są zagrożone i wojska egzekucyjne obecnie zasłonione są od ataku z północy jedynie w skutek zajęcia Szleswiku przez wojska sprzymierzone. Okazuje się więc potrzeba silniejszego obsadzenia Holsztynu, co już uznał wniosek saski z dnia 13. lutego b. r. i w skutek uchwał wyżej powołanych Austrya i Prusy mają obowiązek wzmocnienia korpusu jenerałleitnanta Hake do pierwiastkowej siły, to jest dodać mu rezerwy początkowo do jego dyspozycyi zostawione, po 5000 ludzi z wojsk austryackich i pruskich.

Nastąpił jednak zarazem i przypadek przewidziany, iż posuwające siły austryackie i pruskie działające ku pokryciu wojsk egzekucyjnych od północy, powołane teraz zostały do takiego współdziałania z temiż wojskami, iż w skutek zawartych umów Austya i Prusy o naczelne dowództwo między sobą porozumieć się mają.

Posłowie austryacki i pruski odebrali zlecenie zwrócenia uwagi na konieczność, ażeby ze względów militarnych naczelna komenda wojsk w Szleswiku i Holsztynie skoncentrowanych w jedne oddana została ręce. Odparcie ataku nieprzyjacielskiego, kombinacya operacyj strategicznych i skutek walki tak odpornej jako i zaczepnej przeciwko wspólnemu nieprzyjacielowi, nie mogą być zapewnione, jeno pod jednolitym kierunkiem.

Rządy austryacki i pruski uważają, iż środek ten usprawiedliwiony już jest poprzedniemi uchwałami sejmu związkowego i przypuszczeniami, które się teraz ziściły. Życzą sobie wszelako, ażeby wysokie zgromadzenie powtórnie je zatwierdziło, unikając wszelkich nieporozumień, jakie się okazały przy ostatnich wypadkach w Altonie, tym bowiem sposobem stosunki na przyszłość stale uregulowane będą.

Rządy te uważają jako rzecz samą z siebie wynikającą i już wnioskiem wydziału z dnia 19. września 1863 r. objętą iż obecnie rządy tak austryacki jako i pruski z swej strony delegować będą komisarzy cywilnych do Holsztynu, którzy administracyą tegoż księstwa i stosunkami jego do Szleswiku wspólnie z komisarzami hanowerskim i saskim kierować będą.

Na powyższych zasadach i w nadziei zezwolenia swych współzwiązkowych, Austrya i Prusy wnoszą:

1. Ażeby wysokie zgromadzenie związkowe odnośnie do uchwały związkowej z dnia 7. grudnia 1863 r. zezwoliło na oddanie wojsk egzekucyjnych w Holsztynie pod główną komendę wojsk sprzymierzonych austryacko-pruskich.

2. Ażeby wysokie zgromadzenie zawiadomiło o tem rządy hanowerski i saski, gwoli udzielenia odpowiednich rozkazów.

3. Ażeby wysokie zgromadzenie zgodziło się na zamianowanie przez Austryę i Prusy dwóch cywilnych komisarzy dla Holsztynu. oczdkując zawiadomienia, które mu pod tym względem udzielone zostanie.

## Dania.

*(Wiadomości z placu boju.) Constitutionelle oesterreichische Zeitung* sądzi, iż trzeba będzie poczekać niejaki czas na ważniejsze doniesienie z placu boju, zdaje się bowiem, iz przyjdzie do regularnego oblężenia szańców Düppelskich. Ostatnie rekonnesanse pruskie powiodły się wprawdzie szczęśliwe, gdyż udało się Prusakom wziąść w niewolę oddziały duńskie niespodziewanie zaatakowane, lecz zarazem przekonano się, iż na tej drodze cel dopięty nie będzie, bo wojsko pruskie znów do dawnych pozycyj powrócić musiało.

Spóźniony buletyn urzędowy względem potyczki stoczonej d. 22. lutego zawiera oprócz znanych szczegółów jeszcze następujące:

Wojska pruskie z nieporównanem męstwem przypuściły atak, odparły nieprzyjaciela, i zmusiły cofnąć się do szańców, z których następnie najcięższa artylerya nawet z dział 84 funtowych rozpoczęła silny ogień przeciw Prusakom. Ze strony pruskiej nie użyto artyleryi do ataku; wielkie śniegi, i ziemia mocno zmarznięta, nie dozwalają stawiać bateryę, a z tego powodu rezultat stanowczy odwleka się na dłuższy czas. Jednocześnie baterya pruska pod Eckensund stoczyła utarczkę z pancernemi okrętami duńskiemi, i za pomocą ognia działowego przymusiła je do ucieczki. Według raportu dodatkowego straty pruskie były znaczniejsze jak się w pierwszej chwili zdawało. W jednej kompanii brygady Göben wszyscy czterej oficerowie zostali zranieni. Pod wieloma oficerami ubito konie.

W pozycyi pod Düppel, mają Duńczycy, jeźli można wierzyć doniesieniom, około 30.000 ludzi. Z tych mogą zapomocą parowców i statków przewozowych z Alsen, przenieść niespełna w 24 godzinach 15 do 20.000 żołnierza do Fiedericci, a korpus taki, łącznie z miejscową załogą byłby dostatecznym, aby nieprzygotowanych na taki atak Austryaków i Prusaków wprawić jeżeli nie w wątpliwe to przynajmniej niebezpieczne położenie. Być może, że głównym powodem założenia austryackich telegrafów polowych, które ułatwiają bezpośrednią komunikacyę między wysuniętemi naprzód brygadami pod Simmerstedt i Frörup a główną kwaterą, było właśnie to, aby w razie jakowegoś kroku zaczepnego, lub ataku ze strony Duńczyków, mieć możność szybkiego skoncentrowania wojsk w punkcie zagrożonym. — W razie gdyby przeważne siły zaatakowały gwardyę pod Gudsoe, nie można liczyć na to, aby brygada austryacka Dormus, najbliżej bo pod Frörup stojąca, zdołała nadciągnąć przed upływem sześciu godzin. Ciemne noce i czas mglisty wielce sprzyjają atakowi. Być może, że Duńczycy rozwiną większe działanie na północy jak na południe. Austryacki telegraf polowy między stacyami brygad w Simmerstedt, Frörup i Hadersleben, jest już w ruchu: linia pruska idzie od Hadersleben do Christiansfeld, i będzie przedłużona do Goldyngi. Z Hadersleben mają Austryacy telegraf do Flensburga, i spodziewają się, że w najbliższym czasie (aby uniknąć telegrafowania na linii pruskiej do Rendsburga) będą mieć osobną linię do Rendsburga, a ztąd do Hamburga. — Prywatne depesze z placu boju nie zyskały przez założenie telegrafu polowego austryackiego, bo przechodząc następnie przez pruskie biura telegraficzne, ulegają cenzurze pruskiej. Ta cenzura nie chciała przepuścić telegramu donoszącego o wkroczeniu do Jütlandyi, a tak wiadomość o tem, dopiero z Kopenhagi dostała się do Niemiec.

*(Sprawa konferencyi.)* Król Chrystyan na naleganiu posła angielskiego, tudzież wzywany telegramami z Londynu zwołał dn. 23. b. m. tak zwaną radę pełniejszą jak to jest zwyczajem w ważnych wypadkach. W radzie takiej biorą udział nie tylko ministrowie czynni, ale także ci np. w Kopenhadze obecni mężowie stanu, którzy dawniej posiadali tekę ministeryalną, tudzież tajni radzcy a wreszcie znakomitsi członkowie reprezentacyi państwa, których monarcha ma prawo powołać do udziału w takich zgromadzeniach. Dnia 23go wieczorem zebrała się tedy tu pełniejsza rada, która zresztą nie ma władzy uchwalania, lecz tylko doradzania. Było obecnych dwudziestu trzech członków, i ci większością czternastu głosów przeciw dziewięciu oświadczyli się za przyjęciem proponowanej konferencyi w zasadzie, to jest nie zastrzegając sobie żadnego programu, ale tylko pod warunkiem jednocześnie nastąpić mającego zawieszenia broni, na podstawie status quo na teatrze wojennym w Szleswiku, zpoprzedniczem opuszczeniem Goldyngi przez nieprzyjaciela. Nazajutrz z rana odbyło się drugie i ostatnie posiedzenie. Większość radziła żądać, aby podczas zawieszenia broni mogły przyjść do skutku wybory w Szleswiku do zwołanej rady państwa, celem przeobrażenia lub zniesienia konstytucyi z listopada na drodze prawnej. Ministeryum przychyliło się do tego zdania o tyle, o ile to obstaje przy warunku zawieszenia broni, ale punkt co do wyborów do rady państwa w Szleswiku sformulowało tylko jako rzecz pożądaną w oświadczeniu, które niezwłocznie zostało wysłane do Londynu.

Dania jest zatem gotowa przystać na konferencye pod warunkiem, że zawieszenie przyjdzie do skutku na podstawie status qno. to jest że Düppel i Alsen pozostaną w rękach duńskich, i zajęta część Jütlandyi będzie opuszczona przez wojska związkowe. Ten warunek dorówna odrzucaniu propozycyi angielskich, bo jak się zdaje główne mocarstwa niemieckie wtedy tylko przystałyby na zawieszenie broni, gdyby Duńczycy ustąpili z Düppel i wyspy Alsen. W takim razie Prusy skłoniłyby się może odwołać swoje wojska z Jütlandyi. W chwili obecnej nie ma zatem nadziei bliskiego porozumienia z Danią.

## Przegląd miesięczny

*stanu galicyjskiej kasy oszczędności*

z dniem 29. lutego 1864.

| | złr. | k. | d. | złr. | k. | d. |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Stan czynny: | | | | | | |
| Gotowizna | 39.913 | 21 | . | | | |
| Papiery publiczne: | | | | | | |
| *a)* nieulegające kursowi i płatne za okazaniem | 411 | 40 | . | | | |
| *b)* nieulegające kursowi z terminem najdłuższym sześciu miesięcy | 380.580 | . | . | | | |
| *c)* sprzedajne po kursie | 345.101 | 23 | . | | | |
| Zastawy: kwoty udzielone na papiery i monety z terminem najdłuższym dni 90 | 322.167 | . | . | | | |
| Weksle: których termina nie nadeszły z terminem najdłuższym dni 90 | 110.575 | . | . | | | |
| Pożyczki hypoteczne: *a)* ziemskie . . . . 1,794.034 zł. 32 kr. *b)* miejskie . . . . 785.252 zł. 57 kr. | 2,570.286 | 89 | . | | | |
| Rachunek różnych osób: drobne należytości i niedobory | . . . | . | | 10.229 | 57 | . |
| Stan bierny: | | | | | | |
| Wkładki na książeczki: było z końcem zeszłego miesiąca | 3,350.544 | 93 | . | | | |
| w m. b. włożyło . 687 str. 61.867 zł. 2 kr. / „ „ „ wypłacono 572 str. 91.573 zł. 56 kr. — Przewyżka zwróceń | 29.706 | 54 | . | 3,320.838 | 39 | . |
| Zakłady publiczne na rachunkach ciągłych mają | . . . . | . | | 58 168 | 49 | . |
| Rachunek różnych osób: nadwyżki i kwoty nadesłane do rozliczenia | 483 | 78 | . | | | |
| Ogóły | 3,778.438 | 51 | . | 3,389.236 | 45 | . |
| Odjawszy sumę mniejszą od większej | 3,389.236 | 45 | . | | | |
| Przewyżka surowa stanu czynnego stanowiąca fundusz do rozliczenia się w końcu roku ze stronami z należnych im prowizyi, niemniej do pokrycia strat i zysków | 389.202 | 6 | . | | | |

Od Dyrekcyi galicyjskiej kasy oszczędności.

Lwów, dnia 29. lutego 1864.

Naddyrektor: Laskowski. Dyrektor: Krawczykiewicz.

## Gospodarstwo, przemysł i handel.

**Stryj**, 17go lutego. W I. połowie b. m. były na targach tutejszych następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

| | Miejsce targu: Rożniatów zł. | c. | Bolechów zł. | c. | Skole zł. | c. | Mikołajów zł. | c. | Rozdoł zł. | c. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | waluty austryackiej | | | | | | | | | |
| Mec pszenicy | 2 | 40 | 2 | 50 | 3 | . | 2 | 50 | 2 | 40 |
| „ żyta | 1 | 50 | 1 | 30 | 1 | 60 | 1 | 60 | 1 | 40 |
| „ jęczmienia | 1 | . | 1 | 20 | 1 | 50 | 1 | 10 | 1 | . |
| „ owsa | . | 70 | . | 80 | 1 | 20 | . | 90 | | 90 |
| „ hreczki | . | . | 3 | 20 | . | . | 1 | 20 | 1 | . |
| „ kukurudzy | 1 | 50 | 1 | 60 | 1 | 60 | 1 | 65 | . | . |
| „ kartofli | . | 50 | . | 50 | . | 60 | . | 40 | . | 48 |
| Cetnar siana | 1 | . | 1 | 60 | 1 | . | 1 | 30 | 1 | 20 |
| „ wełny | . | . | . | . | . | . | . | . | . | . |
| „ nasienia koniczu | . | . | . | . | . | . | . | . | . | . |
| Sąg drzewa twardego | 4 | 80 | 5 | . | 3 | . | 8 | . | 6 | 30 |
| „ „ miękiego | 4 | . | 4 | . | 2 | 40 | 6 | 30 | 4 | 80 |
| Funt mięsa wołowego | . | 8 | . | 8 | . | 8 | . | 9 | . | 8 |
| Mas okowity | . | 28 | . | 63 | . | . | . | 60 | . | 60 |

## Kronika.

(Rozprawy ostateczne.) Julian Kamiński z Niżankowic w obw. Przemyskim 33 l. ob. łac. kelner (według zeznania walczył pod Nullą, Lelewelem i Krysińskim), z którym już c. k. sąd krajowy w Krakowie prowadził śledztwo, o zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej, przytrzymany został dn. 2. grudnia 1863 we Lwowie, i znaleziono przy nim cudzą kartę legitymacyjną, tudzież pismo z dn. 10. września 1863 r. opatrzone pieczęcią dowódzcy VII. korpusu wołyńskiego, z którego pokazało się, że Kamiński był przydany kapitanowi powstańców Czaderskiemu jako podporucznik do organizowania powiatu Radziechowskiego. Pismo to jak twierdzi, było mu nadesłane pocztą do Przemyśla, ale jaki był jego cel, tego nie wiedział. W ciągu śledztwa Kamiński rzucał się na straż, i znieważał ją a zatem cięży także na nim przekroczenie §. 312 k. k. Tenże na rozprawie ostatecznej w dn. 25. lutego skazany został przez c. k. sąd krajowy we Lwowie na 8 miesięcy więzienia. C. k. prokuratorya państwa proponowała 1½ roku więzienia.

Kazimierz Wolski, mylnie Jan Kowalewski 20 l. ob. łac. czeladnik stolarski z Krakowa, przytrzymany został w sierpniu 1863 przez c. k. żandarmeryę, w chwili gdy z drugim mężczyzną wyjeżdżał z dworu w Czeremoszynie bryczką, na której znajdywał się ubiór na 8 koni, dla jazdy, o którym Wolski miał nic nie wiedzieć; natomiast zeznał, że walczył pod Langiewiczem Czachowskim i Lelewelem, i tą razą także udawał się do powstania. Wolski skazany został na 3 miesięce więzienia. C. k. prokuratorya państwa proponowało 1 rok więzienia.

Andrzej Oziemblowski ze Lwowa, 20 l. ob. łac. służący, odsiedziawszy 3 miesiące więzienia za kradzież, został jak zeznaje zwerbowany do powstania w grudniu 1863 przez nieznajomego, poczem wysłano go z transportom do granicy dano mu mundur i broń, ale koń mu zachorował, musiał przeto pozostać, i został aresztowany w powiecie Uhnowskim. Skazany został na 2 miesiące więzienia. C. k. prokuratorya państwa proponowała 1 rok więzienia.

## Ostatnia poczta.

**Praga**, 29go lutego. Na deputowanych sejmu krajowego z wielkich posiadłości ziemskich wybrani zostali: wiceprezydent namiestnictwa hr. Belcredi, hr. Edward Taaffe. szef krajowy z Salcburgu, opat Rotter, i właściciel dóbr Kalina Jäthenstein.

**Paryż**. 29. lutego. Dziś umarł senator Pietri.

**Madryt**, 29. lutego. Mon i margrabia Novaliches otrzymali polecenie utworzyć nowe ministeryum ze stronnictwa liberalno-konserwatywnego.

**Hamburg**, 29. lutego. Pośrednictwo u jenerała Wrangla, z którem Książę Karol udał się do głównej kwatery, było do tej chwili bezskuteczne.

W skutek stanowczego oporu Francyi, Anglia odwołała swój projekt konferencyi.

**Warszawa**. 29. lutego. *Dziennik Pow.* donosi: Według wiadomości prywatnych z Radomia, buntownicy stracili w spotkaniu dnia 9. (21.) lutego w mieście Opatowie do 200 ludzi, a przytem spaliło się przeszło 10 domów i innych zabudowań. Jenerał Czengiery także potykał się z buntownikami, i wziął do niewoli do 200 ludzi, pomiędzy którymi znajduje się przewódca bandy Topor. Spodziewane są urzędowe doniesienia o tych spotkaniach.

## Przyjechali do Lwowa.

Dnia 1. marca.

Hotel George: PP. Orłowski Okt., z Połowic. — Urbański Rud., z Dobrosina. — Słonecki Zeno, z Jarowiec. — Mazaraki Jędrzej, z Złoczowa,

Hotel europejski: Kunaszewski Wład., z Złoczowa. — Malczewski Jul., z Skwarzawy.

Hotel angielski: Hr. Borkowski Sew., z Ponikwy. — Hr. Borkowski Stan., z Uhrynowa.

## Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 1. marca.

PP. Kozanecki Bron., na Podole. — Pietrowicz Ks., do Wolostkowa. — Hasch Edw., do Ponikwy.

## Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

*Dnia 1. marca.*

| Pora | Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum. | Stopień ciepła według Reaum. | Stan powietrza wilgotnego | Kierunek i siła wiatru | Stan atmosfery |
|---|---|---|---|---|---|
| 7. god. zrana | 324.24 | — 1 0 | 84 2 | połud.-wsch. sł. | pochmurno |
| 2. god. po poł. | 324 38 | + 0 2 | 80.3 | wschodni „ | „ |
| 10. god. wiecz. | 324.80 | 0 0 | 82.4 | południowy „ | „ |

## T E A T R.

*Dziś* teatr polski: **„Marya Joanna“**, czyli **„Kobieta z gminu“**, dramat w 5 aktach a 6 obrazach z francuzkiego. Drugi występ gościnny pani Alexandry Rakiewiczowej.

## Kurs lwowski.

Dnia 1. marca.

| | | gotówka zł. | c. | towarem zł. | c. |
|---|---|---|---|---|---|
| Dukat holenderski | wal. austr. | 5 | 62 | [illegible] | 67 |
| Dukat cesarski | „ „ | 5 | 64 | 5 | 70 |
| Pólimperyał zł. rosyjski | „ „ | 9 | 67 | 9 | 8[illegible] |
| Rubel srebrny rosyjski | „ „ | 1 | 84 | 1 | 86 |
| Talar pruski | „ „ | 1 | 78 | 1 | 81 |
| Polski kurant i pięciozłotówka | „ „ | — | | | — |
| Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. | bez kuponów | 71 | 98 | 72 | 80 |
| „ „ „ m. k. za 100 zł. | bez kuponów | 75 | 88 | 76 | 44 |
| Galicyjskie obligacye indemnizacyjne | bez kuponów | 71 | — | 71 | 58 |
| 5% Pożyczka narodowa | bez kuponów | 79 | 8 | 79 | 7[illegible] |
| Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika | bez kuponów | 195 | — | 196 | 50 |

## Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 1. marca.

| | złr. | kr |
|---|---|---|
| 5% Metaliki | 71 | 43 |
| 5% pożyczka narodowa | 79 | 35 |
| Losy z 1860 roku | 91 | 45 |
| Akcye banku wiedeńskiego | 772 | — |
| „ „ kredytowego | 178 | 60 |
| Londyn, 10 funtów szterlingów | 118 | 80 |
| Dukat pojedyńczy | 5 | 71 |
| Srebro | 118 | 25 |

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Budyński.

*Z c. k. galic. drukarni rządowej.*